
Biblioteka Jagiellońska
1003238796

Der czwopu
7505
III
CZASOP.
1936

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

29 luty Nr. 1. Rok 1936.

Treść:

Sprawy ogólne i osobowe.

1.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 10 lutego 1936 r. Nr. P. 1 a. 50/1/36 o wydawaniu okólników nieogłaszanych w organach urzędowych.

Stosownie do postanowień § 1 ust. 2 i § 2 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 27 grudnia 1935 r. (Dz. Urz M. K. Nr. 49 poz. 255) o wydawaniu okólników, nieogłaszanych w organach urzędowych, zarządzam, z ważnością od dnia 1 stycznia 1936 r., co następuje:

1. W Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P. powinny być ogłaszane:

a) wszystkie zarządzenia, wyjaśnienia, uzupełnienia przepisów, instrukcyj i t. p. o charakterze trwałym, wydawane przez Ministerstwo Komunikacji i nieogłoszone w organach urzędowych M. K., jeżeli powinny być znane wszystkim jednostkom wykonawczym conajmniej dwóch służb,

b) zarządzenia, wyjaśnienia, instrukcje i t. p. o charakterze trwałym, wydawane zarówno przezemnie, jak i przez właściwe Wydziały i Biura Dyrekcji, jeżeli dotyczą wszystkich jednostek wykonawczych conajmniej dwóch służb.

2. Zarządzenia, wyjaśnienia, instrukcje i t. p., o których mowa w p. 1 lit. a i b, przemijającego znaczenia (chwilowe), dotyczące jednostek wykonawczych jednej lub więcej służb oraz zarządzenia o charakterze trwałym, lecz dotyczące jednostek wykonawczych jednej tylko służby, należy wydawać w formie okólników, bez ogłaszania w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P.

3. Każdy projekt okólnika, wydawany w oddzielnej odbitce powinien być zaopatrzony nad nagłówkiem w uzasadnienie właściwego Wydziału (Biura), dlaczego nie przeznacza się go do ogłoszenia w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P.

4) Projekt okólnika zatwierdzony przezemnie lub przez właściwego Naczelnika Służby (Biura) (zależnie od kompetencji), jednak przed przepisaniem i wysłaniem, należy przesłać bezpośrednio z pominięciem kancelarji, do działu ogólno-organizacyjnego Biura Personalnego, celem zarejestrowania.

5) Referent działu ogólno-organizacyjnego, powołany do rejestracji okólników bada przedewszystkiem, czy nie zachodzi potrzeba ogłoszenia okólnika w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P., ogłoszenie jednak może nastąpić tylko za zgodą i w porozumieniu z Wydziałem (Biurem), który nadesłał projekt okólnika do zarejestrowania; jeżeli okólnik nie nadaje się do ogłoszenia w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P., referent opatruje go kolejnym numerem, który umieszcza powyżej adresu okólnika, np. okólnik Nr. 1, okólnik Nr. 2 i t. d., co nie zmienia postanowień instrukcji biurowej dla D. O. K. P. o numeracji pism, wobec czego okólniki muszą posiadać numerację, przewidzianą w § 26 ust. 12

Instrukcji biurowej Nr. A-3 z tem odchyleniem, że dla dokładniejszego orjentowania się jednostek służbowych, mogą być umieszczane, po dwóch ostatnich cyfrach, oznaczających rok, numery kolejne okólników, wydanych w danym roku przez właściwy Wydział (Biuro), np. Nr. 1. 1 a. 8/5-36/1, Nr. 1. 4 d. 48/68-36/2, Nr. 1. 5 a. 23/6-36/3, Nr. P. 1 a. 1/18/36/1, Nr. P. 3 c. 12/45-36/2, Nr. P. 4 a 4/8-36/3 i t. d.

6. Numeracja okólników będzie obejmować wszystkie wydane w danym roku przez Dyrekcję okólniki, w porządku chronologicznym i zaczynać się będzie co roku od liczby 1.

7. Rejestracji w Biurze Personalnem nie podlegają:

a) wydawane przez Wydziały i Biura okólniki tajne, których numerację i rejestrację będzie prowadził mój sekretarz osobisty, zgodnie z postanowieniem § 4 wspomnianego na wstępie zarządzenia Ministra Komunikacji,

b) okólniki, wydawane przez Biuro Wojskowe Dyrekcji w sprawach dotyczących zakresu działania tego Biura,

c) wydawane przez Wydział Handlowo-Taryfowy t. zw. „zarządzenia okólnikowe“, których numeracja i rejestracja winna być prowadzona w sposób dotychczasowy.

8. Skorowidze okólników prowadzone w niektórych służbach i podzielone na rozdziały należy prowadzić nadal. Wydział (Biuro), wydający okólnik w oddzielnej odbitce, o ile podległe mu jednostki służbowe prowadzą skorowidze, obowiązany jest w końcu okólnika umieścić wzmiankę, w którym rozdziale i pod jakim numerem porządkowym winien być wpisany dany okólnik w skorowidzu. Niezależnie od tego i w razie potrzeby należy umieszczać w końcu okólnika wzmianki o uzupełnieniu lub odwołaniu okólników.

9. Biuro Personalne obowiązane jest rejestrować wszystkie okólniki zaopatrzone przez siebie numerem i w ciągu stycznia każdego roku ogłosić w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P. chronologiczny spis okólników Dyrekcji, wydanych w ubiegłym roku, a nieogłoszonych w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P., podając numer i krótką treść każdego okólnika.

10. W przypadkach, gdy zarządzenie, wyjaśnienie i t. p. o charakterze trwałym, dotyczące jednostek wykonawczych conajmniej dwóch służb, musi być niezwłocznie podane do wiadomości i podlega temsamem ogłoszeniu w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P., to właściwy Wydział (Biuro) Dyrekcji wydaje je w sposób dotychczasowy w oddzielnej odbitce, bez rejestrowania w Biurze Personalnem. W końcu takiego zarządzenia powinna być jednak umieszczona adnotacja, że będzie ono ogłoszone w jednym z najbliższych numerów Dziennika Zarządzeń D. O. K. P. Zarządzenia takie tracą moc obowiązującą, jeżeli nie zostaną ogłoszone w ciągu 6 tygodni, od daty ich wydania, bądź w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P., bądź też w jednym z organów urzędowych Ministerstwa Komunikacji. Obowiązek ogłoszenia tego rodzaju zarządzeń, w określonym terminie, ciąży na Biurze Personalnem.

11. Okólniki rejestrowane w Biurze Personalnem powinny być wydawane na papierze znormalizowanym dla zachowania jednolitej formy. Każdy okólnik winien posiadać następujący nagłówek:

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Radomiu — *Radom, dnia . . . . . . 193 . . r.*

Wydział (Biuro) . . . .
Nr. . . . . . .
Określenie sprawy . . . . .

Okólnik Nr. . . . . . .

Do

. . . .
(wskazać adresatów, bez używania skrótów telegraficznych.)

Treść . . . .

Podpis Dyrektora K. P. lub właściwego Naczelnika Służby (Biura).

12. Niezależnie od jednostek służbowych, wymienionych w adresie, wszystkie okólniki winny być przesyłane po 2 egzemplarze do Biura Personalnego, zaś po jednym egzemplarzu do pozostałych Wydziałów i Biur.

Sprawy finansowe.

2.

Nr. F. 3 a/385/36 z dnia 18 lutego 1936 roku w sprawie podatku specjalnego.

W związku z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. XI. 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń (Dz. Ust. R. P. Nr. 82 poz. 503) i w uzupełnieniu zarządzeń poprzednio wydanych, na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 11 stycznia 1936 r. L. D. V. 43296/1/35 oraz Ministerstwa Komunikacji Nr. F. R. II. 17/11 z dnia 18. I. 1936 r., zarządzam:

A. Wolne od podatku specjalnego są następujące wynagrodzenia dodatkowe:

1) specjalne wynagrodzenia wypłacane tytułem zwrotu kosztów pogrzebu (pośmiertne),

2) zwrot kosztów leczenia zapomogi klimatyczne (zwrot kosztów leczenia w szpitalu, zwrot honorarjum lekarskiego w razie wezwania lekarza prywatnego w nagłych wypadkach, zasiłek w razie porodu odbytego w domu),

3) djety i zwroty kosztów przejazdu,

4) ryczałty na pokrycie wydatków przesiedleniowych,

5) ryczałty na wyjazdy,

6) dodatki samochodowe (wynagrodzenia za używanie własnego samochodu lub motocyklu w podróżach służbowych),

7) wszystkie świadczenia w naturze (umundurowanie, bezpłatne ulgowe przejazdy i przewozy, mieszkania służbowe),

B. Przy likwidowaniu niewymienionych wyżej dodatkowych wynagrodzeń należy pobierać podatek specjalny. Wypłata tychże winna nastąpić w tych miejscach służbowych, w których następuje normalnie wypłata uposażeń i zarobków.

W wypadku gdyby wypłata nastąpić musiała w innym miejscu służbowem niż uposażenie lub zarobek należy każdorazowo żądać zezwolenia Biura Finansowego (dla miesięcznie płatnych od F. 3, dla dziennie płatnych od F. 1).

Miejsca służbowe sporządzające listy wypłat na jakiekolwiek wynagrodzenie dodatkowe winny podatek obliczyć od skomulowanej z uposażeniem kwoty i prawidłową różnicę podatku odrazu w liście wypłat wynagrodzenia dodatkowego przeprowadzić.

Kontrolę i ewentualną regulację podatku specjalnego w wypadkach pobrania przez pracownika w ciągu jednego miesiąca paru wynagrodzeń dodatkowych z różnych tytułów, asygnowanych przez różne miejsca służbowe, przeprowadzi dla pracowników miesięcznie płatnych Biuro Finansowe (Dział Likwidacji Uposażeń).

Potrącanie podatku specjalnego od dodatkowych wynagrodzeń wypłacanych pracownikom stałym i czasowym, zarobki których reguluje się z dołu, należy uskuteczniać przy wypłacie zarobku.

Przykład: stały pracownik otrzymujący zarobek w/g. kategorji 5-ej = 125 złotych, podatek specjalny stanowi 7%, w miesiącu otrzymał premję warsztatową względnie dodatek godzinowo-kilometrowy 45 zł., zasiłek bezzwrotny 30 zł., za ćwiczenia pożarne lub przeciwgazowe 10 zł. Przy komulacji tych wypłat przy wypłacie zarobków 5-go każdego miesiąca należy potrącić podatek specjalny od sumy 210 złotych w wysokości 9% t. j. 18.90 zł.

Nadsyłanie wykazów na wynagrodzenia dodatkowe potrącone pracownikom miesięcznie płatnym, polecone zarządzeniem Biura Finansowego Nr. F. 1-a/1/13/36 z dnia 17 stycznia 1936 r., jest zbyteczne i odwołuje się.

C. W przeciwieństwie do podatku dochodowego, specjalny podatek pobiera się nie od sumy wynagrodzenia w stosunku rocznym, lecz od łącznej sumy tych wszystkich wynagrodzeń, które płatnik od poszczególnej władzy i t. d. faktycznie otrzymał w ciągu miesiąca.

O ile jednak chodzi o:

a) odprawy, wypłacane jednorazowo za trzy miesiące lub za dłuższy okres czasu z powodu bezwłocznego rozwiązania stosunku służbowego z płatnikiem;

b) stałe miesięczne wynagrodzenia, które nie zostały wypłacone w terminie i wypłacone są za czas ubiegły jednorazowo, lub w kilku ratach;

c) wynagrodzenia z tytułu zaległych emerytur, rent i t. p. wypłacane jednorazowo np. na skutek wygrania skargi o emeryturę w Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 130 ordynacji podatkowej zarządziło co następuje:

We wszystkich wymienionych wyżej pod a), c) wypadkach specjalny podatek należy obliczać i potrącać w/g. stopy procentowej przypadającej od wchodzących tu w rachubę wynagrodzeń osobno za każdy miesiąc. Np.: pewien Urząd wypowiada w końcu stycznia r. b. pracownikowi pracę, zwalnia go z dniem 31 stycznia i wypłaca mu trzymiesięczną odprawę za luty, marzec i kwiecień 1936 r. Pracownik ten pobierał miesięczne wynagrodzenie w kwocie 300 zł., otrzymał więc w styczniu wynagrodzenie normalne za styczeń w kwocie 300 zł. i w dniu 31 stycznia 900 zł. tytułem odprawy, razem 1200 zł. Stosownie do wyjaśnień wyżej zawartych pracownikowi temu należy obliczyć i potrącić podatek od sumy 1200 zł., lecz według stopy procentowej przypadającej od wynagrodzenia 300 zł. miesięcznie. Przykład II.: urzędnik skarży do Najwyższego Trybunału Aministracyjnego decyzję władzy, odmawiającej mu prawa do emerytury. Skargę wygrywa i w styczniu 1936 r. otrzymuje zaległą emeryturę jednorazowo za trzy lata wstecz w wysokości 125 zł. za każdy miesiąc. Urzędnikowi temu należy podatek obliczyć i potrącić nie od ogólnie wypłaconej mu sumy, lecz w/g. stopy procentowej, przypadającej od sumy 125 zł.

Gdyby jednak w wypadkach, o których mowa pod mowa b) i c) wypłacane za czas ubiegły wynagrodzenia za każdy poszczególny miesiąc nie przekraczało minimum wolnego od podatku 100 lub

110 zł.), łącznie suma wypłaconego wynagrodzenia za czas ubiegły przekraczała to minimum, wówczas należy stosować zasady następujące:

a) jeżeli płatnikowi w ubiegłych miesiącach wogóle nic nie płacono, jeżeli zarazem wynagrodzenie jego za każdy miesiąc nie przekraczało minimum wolnego od podatku (100 lub 110 zł.) wówczas od ogólnej sumy wypłacanego mu za czas ubiegły wynagrodzenia należy podatek obliczyć i potrącić w/g. stopy procentowej przewidzianej dla 1-go stopnia wynagrodzenia. Np. płatnikowi wypłacane jest jednorazowo wynagrodzenie za dwa lata wstecz, które wynosi, miesięcznie 90 zł. Ogólna suma wynagrodzenia (90 $\times$ 24) = 2160 zł. Od tej sumy należy pobrać podatek w/g. stopy 7%, lub $5^1/_2$% w zależności od tego, czy wypłacane wynagrodzenie podlega potrąceniu z tytułu opłat emerytalnych lub składek ubezpieczeniowych, czy też nie.

b) Jeżeli płatnikowi, pobierającemu wynagrodzenie w pewnej określonej wysokości, w ubiegłych miesiącach wypłacono tylko część tego wynagrodzenia, a następnie w pewnym miesiącu oprócz wynagrodzenia bieżącego wypłaca mu się wyrównanie za miesiące ubiegłe całkowicie lub częściowo, wówczas od kwoty wypłacanego wyrównania specjalny podatek należy obliczyć i potrącić w/g. stopy procentowej przypadającej od pewnej sumy wynagrodzenia za każdy miesiąc wyrównując równocześnie kwoty za mało ewentualnie potrąconego podatku w miesiącach ubiegłych.

Przykład: płatnik ma umówione wynagrodzenie w sumie 250 zł. miesięcznie. W miesiącach od lipca 1935 r. do marca 1936 r. nie wypłacono mu pełnej sumy 250 zł., lecz wypłacano w lipcu 1935 r. — 120 zł., w sierpniu 180 zł., we wrześniu 150 zł., w październiku, w listopadzie i grudniu 1935 roku po 160 zł., w styczniu i w lutym 1936 roku po 130 zł. i w marcu 1936 r. 200 zł. W ten sposób płatnikowi zamiast 2250 zł. (9 miesięcy po 250 zł.) wypłacono tylko 1390 zł., w kwietniu 1936 r. wypłaca się płatnikowi jednorazowo wyrównanie w kwocie 860 zł., plus bieżące wynagrodzenie 250 zł., razem 1110 zł. Podatek od tej kwoty należy obliczyć i potrącić nie w/g. stopy dla sumy 1110 zł., lecz w/g. stopy dla sumy 250 zł., czyli sumy normalnego wynagrodzenia miesięcznego, a równocześnie należy obliczyć i potrącić za mało pobrany podatek w miesiącach grudzień 1935 r., kwiecień 1936 r., jeżeli on w tych miesiącach był obliczony w/g. stopy procentowej przypadającej od sumy faktycznie wypłaconej w poszczególnych miesiącach.

Tę samą zasadę należy stosować także i wówczas, gdy wypłata wyrównania następuje nie jednorazowo lecz w ratach.

c) Zasadę przytoczoną pod b) należy stosować rówież w wypadkach wypłacania wyrównania wynagrodzenia za ubiegłe miesiące np. z powodu wygrania skargi o wyższy wymiar emerytury.

W końcu Ministerstwo Skarbu podkreśla, że ulgi przeznaczone w niniejszym punkcie odnoszą się tylko do stałych miesięcznych wynagrodzeń, natomiast nie mają zastosowania do wypłat wszelkiego rodzaju zaległych i bieżących wynagrodzeń jednorazowych, tantjem, prowizji i t. p., które powinny być opodatkowane ściśle w/g. przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r.

D. Osoby, których wynagrodzenia są wolne od potrąceń z tytułu podatku dochodowego i opłat emerytalnych lub składek ubezpieczeniowych a obciążone są wyłącznie opłatami na rzecz Funduszu Pracy, opłacają specjalny podatek w/g. skali I. Przez określenie „wynagrodzenia wolne od państwowego podatku dochodowego" rozumieć należy również wynagrodzenia wolne od tego podatku tylko z tego względu, że nie przekraczają ustalonego ustawą minimum egzystencji, a zatem wynagrodzenia nie przekraczające w stosunku rocznym o ile chodzi o grudzień 1935 rok — sumy 2500 złotych, a o ile chodzi o czas od 1 stycznia 1936 roku — sumy 1500 złotych, np. od emerytury w wysokości 120 zł. miesięcznie, która jako nieprzekraczająca w stosunku rocznym sumy 1500 złotych jest wolna od podatku dochodowego, a nie podlega też potrąceniu z tytułu opłat ubezpieczeniowych i emerytalnych, podatek specjalny należy potrącić w/g. skali I. (dekret Prezydenta art. 5 ust 1).

E. Listy wypłat na wynagrodzenia dodatkowe winny być sporządzane osobno dla pracowników miesięcznie płatnych (t. j. etatowych, praktykantów i kontraktowych), a osobno dla pracowników dziennie płatnych (stałych i czasowych).

F. Miejsca służbowe przesyłające drogą służbową do Biura Personalnego prośby pracowników o jednorazowe zasiłki (zapomogi) tudzież wnioski na jednorazowe nagrody pieniężne (remuneracje) winny na podaniu względnie wniosku odnotować za ostatni miesiąc pobraną wysokość uposażenia wraz z zasiłkiem wyrównawczym i dodatkiem funkcyjnym dotyczącego pracownika na podstawie Instrukcji F 10 § 19.

G. Do okólnika dołącza się drukowane dwie tabelki celem szybkiego obliczenia podatku specjalnego w złotych.

Pierwsza tabela odnosi się do skali I. podatku specjalnego dla tych pracowników, z których uposażenia nie dokonuje się potrąceń na rzecz Ubezpieczalni Społecznych, podatku dochodowego, opłat emerytalnych lub niektórych z nich (etatowi, stali emeryci z ustawy z 28. I. 1934 r.).

Druga tabela odnosi się do skali II. dla tych, z których uposażeń — zarobków dokonuje się wymienionych wyżej potrąceń — (kontraktowi, czasowi, emeryci z ustawy z 8 lipca 1932 r.).

W obu tabelach podatek obliczony jest w ten sposób by z wynagrodzenia wyższego stopnia po potrąceniu specjalnego podatku nie zostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu specjalnego podatku przypadającego na ten stopień (art. 5 pkt. 3-ci dekretu P. Prezydenta i zarządzenie D.O.K.P. Nr. F. 1-a/1/9/35 z 18 listopada 1935 r. pkt. 3 b ustęp drugi.

Dla orjentacji obliczenia podatku specjalnego podaje się parę przykładów:

H. Przykład I.: Pracownik etatowy pobierający miesięczne uposażenie 200 zł. i zasiłek wyrównawczy 20 zł. = 220 złotych, potrącono z uposażenia podatek specjalny 22 zł., otrzymał godzinowo-kilometrowe 30 zł., potrąca się podatek specjalny 3 zł.

Obliczenie:

220 plus 30 = 250 podatek specjalny wynosi 25 zł. z uposażenia potrącono 22 zł. MO lub RO potrąci od 30 złotych godzinowo-kilometrowego 3 zł. jako podatek specjalny.

Przykład II.:

godzinowo-kilometrowe

premja węglowa

przejście ze stopy procent. 11 na 14%

brutto uposażenia 300 zł., z którego potrącono podatek specjalny 33 zł.

dodatkowe wynagrodzenie

godzinowo-kilometrowe 180 zł., podatek 19.80 zł. (300 plus 180 zł. z tej kwoty przypada podatku specjalnego 52.80 zł., potrącono przy uposażeniu 33 zł.; należy potrącić z kwoty 180 zł. = 19.80 zł. tytułem podatku specjalnego),

2-gie dodatkowe wynagrodzenie

premja węglowa w kwocie 50 zł.

(300 plus 180 plus 50 = 530 zł., przypada podatek 74.20 zł. Potrącono 33 plus 19.80 zł. = 52.80 zł., 74.20 — 52.80 zł. = 21.40 do potrącenia z premji węglowej).

Przykład III.:

dodatek nocny prac. etatowego.

Uposażenie 200 zł. plus zasiłek 50 zł. = 250 zł., podatek specjalny zł. 25., otrzymał dod. za służbę nocną zł. 30 podatek specjalny 5.80 zł. (stopa procentowa 11).

Obliczenie:

od zł. 280 należy się podatku 30.80 zł.,
potrącono . . . . 25.00 „

Do potrącenia 5.80 zł.

podatku specjalnego od sumy 30 zł. za dyżury nocne, które potrąci odnośne miejsce służbowe w liście wypłat dodatków nocnych.

Przykład IV.:

Pracownik kotraktowy o uposażeniu brutto 180 zł., z którego potrącono podatku specjalnego 12.60 zł. (skala 7%), otrzymuje dodatkowo wynagrodzenie 25 złotych.

180 zł. plus 25 zł. = 205 zł., od której to sumy należy się podatku 14.35 (skala II 7%) do potrącenia 14.35 — 12.60 = 1.75 zł., otrzymuje drugie dodatkowe wynagrodzenie w kwocie 30 złotych 180 plus 25 plus 30 = 235 zł., podatek od tej sumy przypada 18.80 złotych (skala II 8%) potrącony 14.35 = 4.45, które należy potrącić przy asygnowaniu zł. 30 w liście wypłat tegoż dodatku.

Sprawy Handlowe.

3.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 25 lutego 1936 r. Nr. IV. 1 b. Pc. 2/36 o podziale linij Dyrekcji na odcinki kontrolerów przewozowych.

Od dnia 1 marca 1936 r. ustalam następujący podział linij Dyrekcji na odcinki kontrolerów przewozowych:

Nr. odcinka	Nazwisko i imię kontrolera	Miejsce zamieszkania kontrolera	Granice odcinków
1	Łukaszewski Bronisław	Kielce	Kielce — Strzemieszyce Częstochowa
2	Chwaliński Wincenty	Skarżysko-Kam.	Kielce wyłącznie — Dęblin wyłącznie Radom — Okęcie wyłącznie Kozienice — Wysokie Koło
3	Kuczborski Witold	Skarżysko-Kam.	Rozwadów wył. Skarżysko-Kam. wyłącznie— Słotwiny wył.
4	Szumejko Aleksander	Lublin	Lublin wyłącznie, Łuków wyłącznie Rozwadów „ Dęblin — Łuków wyłącznie
5	Lewandowski Kazimierz	Lublin	Dęblin wyłącznie — Kowel wyłącznie bez st. Rejowiec
6	Czubaszek Władysław	Zamość	Rejowiec włącznie — Rawa Ruska wył. Zawada — Włodzimierz wyłącznie
7	Dąbrowski Stefan	Kowel	Kowel — Brześć n/B. wyłącznie Kamień Koszyrski Włodzimierz — Wojnica Maniewicze włącznie
8	Witkowski Juljusz	Kiwerce	Kiwerce—Stojanów wyłącznie Kowel wyłącznie Granica Państwa p. Mohylanami bez st. Równe.
9	Mgr. Kunasiewicz Edward	Równe	Równe włącznie — Łuniniec wyłącz. Ostki — Maniewicze wyłącznie.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą okólnik handlowo-taryfowy Nr. 25 z dnia 20 września 1935 r., wpisany do skorowidza okólników w rozdziale XXI pod poz. 80.

Sprawy ruchowe.

4.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 17 lutego 1936 roku Nr. I. 4a 75/12/36 w sprawie wydania instrukcji o ostrzeżeniach.

Na podstawie § 53 ust. (4) i (7) Przepisów Ruchu Nr. 1 zatwierdzam, „Instrukcję o ostrzeżeniach", która ukaże się w osobnem wydaniu.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia o ostrzeżeniach, ogłoszone okólnikiem Nr. 4 z dnia 20 marca 1931 r.

Sprawy mechaniczne.

5.

Nr. II/5/5-36 z dn. 2 stycznia 1936 r.

Przepisy

o wydawaniu zezwoleń na budowę i eksploatację przejść linij elektrycznych, prądu silnego terenem kolejowym.

§ 1. Wszystkie wpływające do urzędów Dyrekcji podania o udzielenie zezwolenia na przejście linji elektrycznych terenem kolejowym, o ile zostały zaopatrzone odpowiedniemi znaczkami stemplowemi, kierować należy do Wydziału Mechanicznego.

§ 2. Do podań dołączone być winny:

a) plan szkicowy przejścia, sporządzony w skali 1 : 2000 (około): na planie winny być zaznaczone tory kolejowe, trasa teletechniczna, granice wywłaszczenia oraz słupki hektometrowe: na planie powinna być wyraźnie zaznaczona długość projektowanej linji w obrębie granic wywłaszczenia kolejowego (w 2 egzemplarzach).

b) Profil podłużny przejścia w skali 1 : 100 (w 2 egzemplarzach).

c) Rysunki wsporników (słupków), poprzeczników, tablica zwisów wraz z obliczeniami statycznemi (w 2 egzempl.)

d) Oliczenie wpływów na trasę teletechniczną, gdy linja prowadzi wysokie napięcie.

§ 3. Projekt winien być obliczony według obowiązujących przepisów (rozp. Min. Rob. Publ. z dn. 26. IV. 1932 r.)

§ 4. Dla linji niskiego napięcia zamiast danych w punktach § 2 c) oraz d) wystarczy stwierdzenie na rysunku profilu podłużnego projektu przejścia, że zostały przyjęte wskazówki i dane rysunków szablonowych, dostarczonych przez Wydział Mechaniczny.

§ 5. Wydział Mechaniczny po wstępnem zbadaniu projektu i zażądaniu w razie potrzeby uzupełnień od zainteresowanego, deleguje na linję obeznanego z załatwieniem pracownika, który winien na miejscu uzgodnić plany z DO, który załatwi sprawę odręcznie, bez zatrzymywania pracownika i ustali jakie roboty na terenie wywłaszczenia kolei wykona na koszt petenta, a jakie wykona petent pod nadzorem technicznym ze strony Dyrekcji.

We wszystkich wypadkach wykonania robót przez kolej na koszt petenta, kolej przystąpi do wykonania tych robót nie inaczej jak po uprzedniem wpłaceniu przez petenta do kasy kolejowej całkowitego kosztu tych robót wraz z należnemi kolei opłatami administracyjnemi według kosztorysu, który sporządzi DO bezpośrednio po uzgodnieniu planów i ustaleniu rodzaju robót, jak w § 5-tym. Kosztorys ten DO sporządzi najdalej w terminie 5-dniowym i prześle takowy do Wydziału Mechanicznego. W kosztorysie winny być również ustalone wysokości opłat za nadzór techniczny nad robotami, które na terenie kolejowym wykona petent. Wydział Mechaniczny skierowuje kosztorys następnie do Wydziału Drogowego do akceptacji co winno być załatwione w terminie nieprzekraczającym 5 dni.

Wszystkie wyżej omówione należności kolei winny być podane z określeniem wysokości sum w warunkach zezwolenia.

§ 6. Na podstawie otrzymanych opinji, Wydział Mechaniczny sporządza bruljon pisma do ubiegającego się o zezwolenie, w którym warunkuje udzielenia zezwolenia od:

a) wpłaty rocznej opłaty dzierżawnej, obliczonej w myśl stawek ustalonych przez Ministerstwo,

b) wpłaty za nadzór techniczny 50 złotych ryczałtowo,

c) wpłaty kaucji zwrotnej na zabezpieczenie rocznej opłaty dzierżawnej oraz ewentualnego usunięcia linji elektrycznej: wysokość kaucji ma być równą rocznej opłacie dzierżawnej więcej 50 groszy od każdego metra bieżącego projektowanego przejścia,

d) w razie jeżeli projekt przewiduje ułożenie linji kablowej przez kolej na koszt petenta, od wpłaty sumy na podstawie kosztorysu akceptowanego przez Wydział Drogowy,

e) nadesłanie zobowiązań w brzmieniu niżej podanem. Projekt ten Wydział Mechaniczny przesyła, przez delegowanego pracownika, do Biura Finansowego do uzgodnienia (na powyższe przeznacza się Wydziałowi Mechanicznemu 5 dni czasu).

§ 7. Wydział Mechaniczny uzgodniony projekt przedstawia Dyrektorowi Kolei do zatwierdzenia.

§ 8. Zatwierdzony przez Dyrektora Kolei projekt pisma stanowi podstawę do wysłania czystopisu do petenta, za podpisem Naczelnika Służby Mechanicznej.

§ 9. W ciągu 5 dni od daty otrzymania kwitów z wniesienia żądanych w powyżej wymienionem piśmie należności, lub powiadomienia z odnośnych kas kolejowych, Wydział Mechaniczny powiadamia Wydział Drogowy i zainteresowane Oddziały Mechaniczny i Drogowy, oraz petenta, że pozwolenie na przejście linji elektrycznej terenem kolejowym zostało udzielone, przytem jeden z egzemplarzy nadesłanych planów wraz z zawiadomieniem o dokonanej wpłacie zostaje przesłany Oddziałowi Drogowemu do wiadomości i dla roztoczenia nad robotą nadzoru technicznego na terenie kolejowym, ewentualnie dla przystąpienia do robót na koszt petenta, na co jednak będzie D. O. miał przydzielony oddzielny kredyt.

§ 10. Po wykonaniu robót przez petenta Oddział Drogowy zwołuje komisję z przedstawicieli Wydziału Mechanicznego i Oddziałów Drogowego i Mechanicznego, celem sprawdzenia prawidłowego wykonania przejscia.

§ 11. W razie nieprawidłowego wykonania przejścia Wydział Mechaniczny wzywa firmę do poprawienia.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1936 roku.

ZOBOWIĄZANIE.

Na podstawie pisma Dyrekcji O. K. P. w Radomiu z dnia . . . . Nr. . . . . . chcąc otrzymać zezwolenie Dyrekcji, zgodnie z zatwierdzonym projektem, na budowę linji elektrycznej przez teren kolejowy na . . . km. szlaku . . . . . . ja niżej podpisany . . . . zobowiązuję się utrzymywać linję elektryczną w należytym stanie, wpłacić do kasy Dyrekcyjnej w Radomiu kaucję gotówkową w wysokości . . . . zł. słownie . . . ., która nie będzie podlegała oprocentowaniu, na koszty ewentualnego usunięcia linji elektrycznej z terenu kolejowego i na zabezpieczenie rocznej dzierżawy, oraz uiszczać na rzecz Dyrekcji opłatę w wysokości . . . . . . zł. słownie . . . . rocznie tytułem czynszu dzierżawnego w terminach rocznych w ciągu pierwszych 15 dni stycznia każdego roku, ponosić całkowitą odpowiedzialność za nieszczęśliwe wypadki, wynikłe spowodu wybudowania i eksploatacji linji, usuwając ją na żądanie Dyrekcji, względnie przesunąć w inne miejsce na każde żądanie.

W czasie eksploatacji linji stosować się do obowiązujących w Dyrekcji przesisów.

Na wypadek nieuregulowania w terminie przypadającego czynszu dzierżawnego obowiązuję się płacić odsetki karne w wysokości 1 procent od wysokości czynszu w stosunku miesięcznym.

Każdy rozpoczęty miesiąc liczyć się będzie za pełny.

. . . . dnia . . . . 1936 r

Podpis

Sprawy kolei wąskotorowych.

6.

Zarządzenie Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 27 grudnia 1935 r. Nr. VIII/1 b./17/35 w sprawie zniesienia stanowiska zawiadowcy stacji Dąbrowica Wąska.

§ 1 Z dniem 1 stycznia 1936 r. znoszę stanowisko zawiadowcy stacji Dąbrowica Wąska kolei wąskotorowej Antonowieckiej.

§ 2. Czynności zawiadowcy stacji Dąbrowica Wąska od dnia 1 stycznia 1936 r., wykonywać będzie zawiadowca stacji Dąbrowica.

§ 3. Wykonanie niniejszego zarządzenia poruczam Naczelnikom służb: Ruchu i Kolei Wąskotorowych.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Wytwórnia Biletów P. K. P. Kraków.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Zarządzeń (D. O. K. P. w Radomiu ul. Słowackiego Nr. 17, Biuro Personalne, telefon Nr. 26-11). Prenumerata wynosi: rocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł. Cena pojedyńczego numeru 35 gr. Ceny ogłoszenia: 1/1 strona 240 zł. — 1/2 strony 130 zł., 1/4 strony 70 zł., 1/8 strony 40 zł.